

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

สำราญ ท้าวเงิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2555

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

หัวข้อวิจัย	ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ชื่อผู้วิจัย	สำราญ ท้าวเงิน
คณะ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ปี	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต ปีการศึกษา 2555 จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามเรื่องปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีปัญหามากคือการฟังและการเขียน รองลงได้แก่ การพูดและการอ่าน

คำสำคัญ : ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The Title	A Study of Problems in Using English of Graduate Students of Doctoral Degree in Public Administration Program at Phetchabun Rajabhat University
The researcher	Samran Tao-Ngoen
Faculty	Humanities and Social Science
Year	2012

The purpose of this research was to study the problems in using English of graduate students of Doctoral Degree in Public Administration program at Phetchabun Rajabhat university. The sample in this research was 44 graduate students of Doctoral Degree in Public Administration program at Phetchabun Rajabhat university. The instrument used for collecting the data was a questionnaire on the problems in using English of graduate students of Doctoral Degree in Public Administration program at Phetchabun Rajabhat university. The data was analyzed by frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results were as follow:

The problems in using English of graduate students of Doctoral Degree in Public Administration program at Phetchabun Rajabhat university as whole aspects in a medium level. When considered by individual aspects, they were at a high level in listening and writing and in the medium level in speaking and reading respectively.

.

Keyword: problems in using English

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการจัดทำวิจัยครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความร่วมมือร่วมแรง และร่วมใจจากหลาย ๆ ฝ่ายโดยเฉพาะ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ช่วยตรวจแก้และให้คำแนะนำเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ทุกท่านในการตอบแบบสอบถาม จนทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการนำเสนอผลงานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และสถาบันวิจัยและพัฒนาที่ได้ให้ทุนอุดหนุนในการทำงานวิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ความสามารถในการใช้ภาษา	4
การใช้ภาษาอังกฤษ	5
งานวิจัยภายในประเทศ	8
งานวิจัยต่างประเทศ	8
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	10
กลุ่มตัวอย่าง	10
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	10
การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
การวิเคราะห์ข้อมูล	11
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	11
เกณฑ์การแปลความหมายค่าของคะแนนและคะแนนเฉลี่ย	12
บทที่ 4 ผลการวิจัย	13
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	22
สรุปการวิจัย	22
อภิปรายผล	24
ข้อเสนอแนะ	24

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	25
บรรณานุกรม	26
ภาคผนวก	28
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	29
ภาคผนวก ข คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย	30

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	33
ภาคผนวก ง รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง	37
ประวัติผู้วิจัย	40

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ	13
ตารางที่ 2 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ	14
ตารางที่ 3 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรุ่นที่ศึกษา	14
ตารางที่ 4 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจบการศึกษา ระดับปริญญาตรี	14
ตารางที่ 5 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจบการศึกษา ระดับปริญญาโท	15
ตารางที่ 6 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ การทำงานในปัจจุบัน	15
ตารางที่ 7 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ประเภทหน่วยงาน	15
ตารางที่ 8 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน	16
ตารางที่ 9 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด	16
ตารางที่ 10 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนก ตามปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด	17
ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนแบ่งเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยรวมและรายด้าน	17
ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนแบ่งเบนมาตรฐานของปัญหา ด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	18
ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนแบ่งเบนมาตรฐานของปัญหา ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	19
ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนแบ่งเบนมาตรฐานของปัญหา ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	20
ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนแบ่งเบนมาตรฐานของปัญหา ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	21

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารทั่วไปและขอบข่ายของการใช้ภาษาดังกล่าวก็ครอบคลุมทั้งโลกเป็นภาษาแห่งโอกาส กล่าวคือ หนึ่งในคุณสมบัติของผู้ทำงานในแต่ละสาขาอาชีพในปัจจุบันล้วนกำหนดว่าจะต้องฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ดี (กฤษณา สิกขมาน, 2544 : 68)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 โดยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ ให้จ้างครูฝรั่งมาถวายการสอนภาษาอังกฤษให้แก่พระราชโอรส พระราชธิดา และลูกเจ้านายในวัง เพราะทรงมีพระราชดำริว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะเป็นแนวทางนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า และนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยยังเป็นเอกราชอยู่ได้ ต่อมาในรัชกาลที่ 5 พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบมีการสอนภาษาอังกฤษขึ้น นับเป็นการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการครั้งแรกในประวัติศาสตร์การศึกษาไทย (ทิพวัลย์ มาแสง, 2532 : 2) ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในวงการการศึกษาของไทยตลอดมา

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญและมีความจำเป็นเพราะเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้กันแพร่หลายทั่วโลก เป็นสื่อกลางที่นำไปสู่ความเข้าใจของผู้คนที่มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านเชื้อชาติ ภาษาและวัฒนธรรม ราชกิจจานุเบกษาได้ประกาศ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอุดมศึกษาว่าหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาควรให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ เนื่องจากตำราต่าง ๆ ที่จะให้นักศึกษาต่อยอดองค์ความรู้ในระดับสากล ส่วนใหญ่จะเป็นภาษาอังกฤษ (ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป : 2548)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้เปิดการเรียนการสอนในระดับดุขุภักดิ์บัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุขุภักดิ์บัณฑิต เพื่อพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นทั้งข้าราชการ ทหาร ตำรวจ บุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป ให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ และนำไปปรับคุณวุฒิทางการศึกษาเพื่อความก้าวหน้าในชีวิตราชการ ตลอดจนนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาประชาชนในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดใกล้เคียง ให้มีความรู้ คู่คุณธรรม พัฒนาอาชีพของตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, เอกสารแผ่นพับ: มปป.) พร้อมกันนี้ยังได้ให้ความสำคัญต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในการค้นคว้า วิจัย โดยได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับดุขุภักดิ์บัณฑิต 1 รหัสวิชา DPPA311 และภาษาอังกฤษสำหรับดุขุภักดิ์

บัณฑิต 2 รหัสวิชา DPPA312 เพื่อนักศึกษาระดับปริญญาเอก พร้อมกันนี้ยังจัดโครงการทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอก เพื่อให้ทดสอบความสามารถของตนเอง ตามเกณฑ์การทดสอบตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ และควรให้ความสนใจ เพราะการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานั้น การใช้ภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ตลอดจนหาข้อมูลต่าง ๆ ในการศึกษาและการทำวิจัย (นภาพร เมฆขยายและลลิตา ภูทอง, 2546 : 4)

การศึกษาภาษาอังกฤษ อาจมีปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนอันได้แก่ แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน เช่น ผู้เรียนเชื่อว่าการมีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้เขาหางานง่ายขึ้น ในขณะที่เดียวกันยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียน เช่น อายุ และระดับความรู้ด้านภาษาอังกฤษ (Jeremy Hammer, 1983: 7-8) ในการเรียนภาษาในชั้นเรียนนั้น ผู้สอนต้องรู้ว่าผู้เรียนจะเรียนรู้อะไร หรือหลักสูตรของวิชานั้นควรมีอะไรบ้าง (Jeremy Hammer, 1983: 19)

ผู้วิจัยเห็นถึงปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จึงได้ทำการวิจัยครั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเป็นข้อมูลที่สามารถเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ขอบเขตของการวิจัย

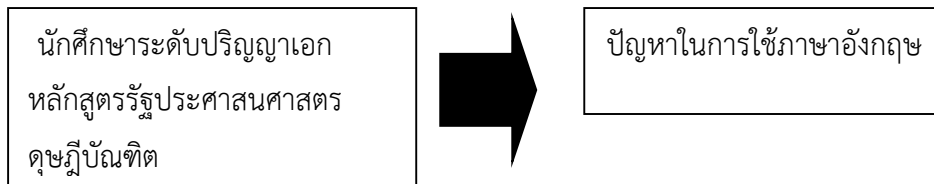
1. ขอบเขตกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต ปีการศึกษา 2555

2. ขอบเขตเนื้อหา

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

กรอบแนวความคิดของการวิจัย



ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุขฎฐิบัณทิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
2. ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ตามการรับรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุขฎฐิบัณทิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2555

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ภาษา
2. การใช้ภาษาอังกฤษ
 - 2.1 การฟัง
 - 2.2 การพูด
 - 2.3 การอ่าน
 - 2.4 การเขียน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ความสามารถในการใช้ภาษา

Widdowson (1978: 163) ให้ความหมายของความสามารถในการใช้ภาษาว่า ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางสังคม (Social Context) และต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทักษะทางภาษา (Linguistic Skills) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence)

Savignon (1983: 8-9) กล่าวถึงความสามารถในใช้ภาษาว่ามีลักษณะดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสารขึ้นอยู่กับ การแลกเปลี่ยนความหมายและความร่วมมือกันระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการสื่อสาร ซึ่งการสร้างความหมายนั้นจะเกี่ยวข้องกับทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน
2. ความสามารถในการสื่อสารเป็นลักษณะเฉพาะของบริบทที่เฉพาะ กล่าวคือ การสื่อสารเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย และความสำเร็จของการสื่อสารในแต่ละบทสนทนาขึ้นอยู่กับความเข้าใจบริบทและประสบการณ์ในสถานการณ์ในลักษณะเดียวกัน ดังนั้นผู้สื่อสารจะต้องเลือกทำเนียบภาษาและลีลาภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และมีผู้มีส่วนร่วมในการสื่อสารด้วย

นอกจากนั้น Savignon (1983 : 35-42) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร 4 ประการดังนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) หมายถึง ความรู้ในเรื่ององค์ประกอบทางภาษาได้แก่เสียง ศัพท์ โครงสร้าง และนำ ความรู้ในเรื่องเหล่านี้มาสร้างประโยค การความสามารถด้านไวยากรณ์ไม่ได้หมายความว่าสามารถบอกเกณฑ์ต่าง ๆ ได้ แต่หมายถึง การนำ กฎเกณฑ์เหล่านั้นมาใช้อย่างถูกต้อง

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Socio-linguistic Competence) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามบริบททางสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ความสามารถในการสัมพันธ์ข้อความ (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการตีความประโยคหรือข้อความเพื่อเข้าใจความหมายโดยรวม ซึ่งความสำเร็จในความสามารถดังกล่าวขึ้นอยู่กับความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ ด้านการสัมพันธ์ข้อความและสถานการณ์ทางสังคมของผู้สื่อสาร

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสารในสถานการณ์ที่มีข้อจำกัดต่าง ๆ รวมทั้งความสามารถในการปรับกลวิธีการสื่อสารแบบต่าง ๆ เช่น การเน้นโดยซ้ำความเดิม (Repetition Emphasis)

การใช้ภาษาอังกฤษ

การใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.1 การฟัง

การฟัง มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการฟังไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้ กุศยา แสงเดช (2548: 132) กล่าวว่า ทักษะการฟังในระดับเริ่มต้น เน้นการฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี แล้วสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง

ฐปทอง กว้างสวาสดี (ม.ป.ป. : 27) กล่าวว่าในบรรดา 4 ทักษะ ทักษะการฟังเป็นทักษะแรกของการสื่อสารถ้าฟังไม่รู้เรื่องก็จะไม่สามารถพูดโต้ตอบได้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 73) กล่าวว่า ในชีวิตประจำวันทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญ เพราะเป็นทักษะที่ใช้มากกว่าทักษะอื่น

บัญชา อึ้งสกุล (2545 : 63) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังคำพูดหรือฟังเสียง มิใช่มุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียวการที่ผู้ฟังฟังคำพูดหรือเสียงและเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้พูดทำให้เป็นผู้ฟังที่ดี คือเข้าใจว่าผู้พูดพูดอะไรและพูดเกี่ยวกับอะไร

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550 : 151) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive Skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับ โดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะ และเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่ง

ต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย การฟังข้อความแต่ละอย่างแตกต่างกัน

จึงจึงสามารถสรุปได้ว่า การฟัง คือการฟังเรื่องราวต่าง ๆ ที่สื่อสารออกมาและสามารถจับใจความได้ เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดได้พูดออกมา

2.2 การพูด

การพูด มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการพูดไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

พรสวรรค์ สิปโป (2550 : 162) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะด้านการแสดงออก (Productive Skill) ในการพูดผู้พูดต้องมีความสามารถทางภาษาทุกด้าน เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกของตนเองออกมาเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ต้องแสดงสถานภาพผู้พูดแสดงออกให้ถูกต้อง

กองวิจัยทางการศึกษา (2542 : 18-20) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกที่ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ฉะนั้นการพัฒนาทักษะการพูดจึงต้องใช้เวลาในการฝึก

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539 : 316) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะพูดเป็นทักษะทางสังคม (Social Skill) การพูดอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับความรู้องค์ประกอบทางภาษา และความตระหนักถึงลีลาภาษา ตลอดจนการสื่อความหมายโดยสื่อที่ไม่ได้เป็นตัวภาษา (Non-verbal Medium) ภาษาพูดมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง ซึ่งประกอบด้วยการใช้ลักษณะภาษาต่อไปนี้บ่อยครั้งกว่าภาษาเขียน คือ การรวมคำให้สั้น (Contractions) บุรุษสรรพนาม (Personal pronoun) คำถาม (Questions) คำที่เป็นรูปธรรม (Concrete words) คำที่มีพยางค์สั้นๆ (Fewer syllables) การทวนคำ ทวนความ (Restatement) การซ้ำคำ ซ้ำความ (Repetition) การออกอุทาน (Interjection) นอกจากนี้โครงสร้างทางภาษามักไม่เป็นระเบียบแบบแผนเหมือนภาษาพูด เพราะมีการกล่าวด้วยความลังเล การพูดกลับไปกลับมา การเปลี่ยนตัวประธานในข้อความ

จึงจึงสามารถสรุปได้ว่า การพูด คือการแสดงออกทางภาษาที่ถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด ซึ่งผู้พูดมีความสามารถทางการพูดและสามารถผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูดออกมาได้

2.3 การอ่าน

การอ่าน มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

สุมิตรา อังควัฒนกุล (2540: 106-119) ได้กล่าวถึงการอ่าน 5 รูปแบบ คือ

1. การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) ผู้อ่านกวาดสายตาอ่านอย่างรวดเร็ว มุ่งสนใจเฉพาะสิ่งที่ต้องการ เช่น รายชื่อบุคคลในสมุดโทรศัพท์ การอ่านแบบนี้เพื่อหาคำตอบให้ได้
2. การอ่านเพื่อทราบเรื่องราวคร่าว ๆ (Skimming) ผู้อ่านกวาดสายตาอ่านอย่างรวดเร็ว ไม่อ่านทุกคำ แต่จะอ่านข้ามเป็นตอน ๆ จนทั่วบทอ่าน ผู้อ่านอาจอ่านประโยคแรกของแต่ละย่อหน้า

โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อที่จะจับสาระ หรือใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป หรือเพื่อรู้ว่าที่อ่านเรื่องเกี่ยวกับอะไร การอ่านลักษณะแบบนี้เรียกว่า การอ่านจับใจความสำคัญ (Reading for Main Idea)

3. การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) หรือการอ่านเพื่อหารายละเอียด (Reading for Details) เป็นการอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่องราวที่ต้องการทราบ อย่างถูกต้องแน่นอน ผู้อ่าน ต้องอ่านอย่างตั้งใจ ในขณะที่เดียวกันอาจเขียนสรุปประเด็นหรือจดบันทึกข้อมูลไปพร้อม ๆ กัน

4. การอ่านโดยทำนายข้อความต่าง ๆ ล่วงหน้า (Predicting) โดยผู้อ่านใช้ความรู้ที่มีอยู่ในเรื่องนั้น ๆ ทำนายข้อความที่จะอ่านจากหัวเรื่องหรือหัวข้อย่อ

5. การอ่านแบบเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the Meaning from the Context) ผู้อ่านอาจเดาความหมายคำศัพท์ได้ โดยอาศัยความหมายจากรากศัพท์ ความสอดคล้องกันของเรื่องราว คำที่มีความหมายตรงกันข้าม

สมุทร เซ็นเชาวิช (2545: 1) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูดผู้อ่านแสดงกิริยาโต้ตอบและอาจตอบโต้กับผู้อื่นด้วย

สุพรรณสิริ วัฒนากานนท์ (2545: 11) กล่าวว่า การอ่านคือ การเข้าใจความหมายของข้อเขียน เป็นหน้าที่ที่ผู้อ่านจะต้องดึงเอาความหมายมาจากเรื่องที่อ่านให้ได้

Cooper and Other (1988: 13) ได้กล่าวว่า การอ่านคือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบความหมาย โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้น

Day and Bamford (1998: 12) ได้กล่าวว่า การอ่านคือการตีความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมาย

Crawley (1995 : 14-15) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนต้องใช้กระบวนการคิด ระลึถึงคำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วจึงสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน

Bruton and Broca (1993: 5) กล่าวว่า จุดประสงค์ของการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คือ การอ่านเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลที่ไม่สามารถหาได้จากเอกสารที่เป็นภาษาแรกของตน จึงมีความจำเป็นที่ต้องอ่านเพื่อหาข้อมูลจากเอกสารหรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ

จึงสามารถสรุปได้ว่า การอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของคำ สัญลักษณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ สามารถรับรู้แล้วแปลความหมายออกมาได้ มีความเข้าใจและแปลความหมายของถ้อยคำที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนมีเจตนาที่จะสื่อสารกับผู้อื่น ผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์แล้วนำไปสู่การวิจารณ์ ขยายความ และสรุปความ

2.4 การเขียน

การเขียน มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงเขียนไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

บ๊องอร์ สว่างวโรรส และเยาวภา พุกกะคุปต์ (2524: 49-60) กล่าวว่า การเขียนภาษาต่างประเทศ คือ ความสามารถในการใช้โครงสร้าง คำศัพท์ และสัญลักษณ์ตามประเพณีนิยมเพื่อใช้เขียนข้อความ

Valett (1977 : 217) กล่าวว่าในบรรดาทักษะทั้ง 4 ทางภาษานั้น นับได้ว่าการเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้ความคิดและความถูกต้องตามหลักเกณฑ์มาพิจารณาให้รอบคอบกว่าทักษะอื่น การเขียนเป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายทางภาษา ดังนั้นผู้เขียนได้ดีต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถทางภาษา และมีทักษะในการเขียน

Rado (1986 : 189-192) กล่าวว่า การเขียนคือ การสื่อความหมายด้วยตัวอักษรของภาษา ซึ่งเป็นที่เข้าใจกัน ระหว่างผู้เขียน และผู้อ่าน การเขียนเป็นรูปแบบหนึ่งในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย การเขียนโดยไม่ทราบความหมายนั้นไม่นับว่าเป็นการเขียน ถือเป็นเพียงการจารึกตัวอักษรลงบนสิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่านั้น การเขียนจะต้องเป็นการใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย เรียบเรียงข้อความตามโครงสร้างของภาษาที่ใช้ ใช้แบบการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนและใช้ถ้อยคำสำนวน โวหารได้ถูกต้อง

จึงสามารถสรุปได้ว่า การเขียน คือ ความสามารถในการเขียนลำดับประโยคที่เชื่อมโยงกันถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และเขียนได้อย่างเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

งานวิจัยภายในประเทศ

สุวรรณี พันธุ์พริกส์ และ ฌลลิกา มหาพูนทอง (2550: 66) ได้ศึกษาความสามารถปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกสอบ KMIT-Test ได้ระดับต่ำในภาพรวม และมีจำนวนนักศึกษามากที่สอบผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของแต่ละตอน

นภาพร เมฆขยายและลลิตา ภูทอง (2546:1) ได้ศึกษาความต้องการและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาต้องการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 3 รายวิชา โดยต้องการพัฒนาความสามารถในการสนทนากับชาวต่างชาติในโอกาสทั่วไป การฟังข่าวสารและบันเทิง การอ่านเว็บเพจจากอินเทอร์เน็ต การอ่านตำราเอกสารวิชาการ การแปลบทความหรือตำราที่เรียน และการเขียนบทความ นอกจากนี้นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟังคือ ไม่เข้าใจคำศัพท์และสำนวน ฟังสำเนียงไม่ออก

ฟังไม่ทัน และไม่มีโอกาสได้พูดกับชาวต่างประเทศและไม่กล้าพูด ด้านการอ่านคือ ไม่รู้คำศัพท์ แปลประโยคไม่ถูกต้องและจับใจความสิ่งที่อ่านไม่ได้ ส่วนการเขียนนักศึกษามีปัญหานักคำศัพท์ไม่ออก ใช้คำไม่ถูกต้องและเขียนไม่ถูกไวยากรณ์

ศิริลักษณ์ เค้าสิน (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ในสถาบันราชภัฏ เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ตอนบน) พบว่า มีนักศึกษาร้อยละ 2.8 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.6 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับค่อนข้างอ่อน ร้อยละ 32.4 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับอ่อน ร้อยละ 41.2 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับอ่อนมาก

อัจฉรา วงศ์โสธร (มปป.) ได้ศึกษาการประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงที่สุด และประเมินทักษะการพูดของพวกเขาน้อยที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

Burk and Wyatt-Smith (1996) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านการเรียนและปัจจัยอื่นที่กระทบต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่างชาติ ณ มหาวิทยาลัย Queensland ประเทศออสเตรเลีย โดยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ปัญหาที่พบด้านการฟังและการพูดคือ ปัญหาด้านสำเนียง สำนวน ภาษาปาก นักคำศัพท์ไม่ได้ได้ตอนพูด ปัญหาการออกเสียง

David (1996) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่มาจากอิทธิพลของภาษาแม่ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการพูดภาษาอังกฤษผิดของนักเรียนเป็นอันมาก และพบว่าเกิดข้อผิดพลาดเนื่องจากความยากของภาษาอังกฤษ นักเรียนไทยประสบปัญหาการพูดผิดและติดการใช้ภาษาที่ผิด ๆ และการใช้ไวยากรณ์อย่างไม่เหมาะสม

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ศึกษาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ดังกล่าวนมาแล้ว หลังจากนั้นได้นำข้อมูลมาพิจารณาปรับปรุงและแก้ไขเพื่อให้การเรียนการสอนการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้ดียิ่งขึ้นในอนาคตต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้ดำเนินการวิจัย ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 44 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามเรื่องศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. สร้างแบบสอบถาม 1 ชุด มี 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
2. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอ่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม
3. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำ และนำไปทดลองเก็บข้อมูล
4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงอีกครั้งและนำไปใช้เก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการสำรวจนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า มีนักศึกษา จำนวน 46 คน
2. แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เป็นผู้ตอบในช่วงเดือนสิงหาคม 2555 โดยให้เวลาในการส่งคืนแบบสอบถามภายใน 2 สัปดาห์
3. ตรวจสอบข้อมูลที่ได้ นำแบบสอบถามมาคัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก และดำเนินการแปลแบบสอบถามลงรหัส
4. จากการเก็บข้อมูลปรากฏว่า ได้แบบสอบถามจำนวน 44 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.65

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม 10 ตอน จำนวน 32 ข้อ คือ

1. เพศ จำนวน 2 ข้อ
2. อายุ จำนวน 4 ข้อ
3. รุ่นที่ศึกษา จำนวน 3 ข้อ
4. จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขา จำนวน 2 ข้อ
5. จบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขา จำนวน 2 ข้อ
6. สถานภาพการทำงานในปัจจุบัน จำนวน 2 ข้อ
7. ประเภทหน่วยงาน จำนวน 5 ข้อ
8. ประสบการณ์ในการทำงาน จำนวน 4 ข้อ
9. ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 4 ข้อ
10. ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด จำนวน 4 ข้อ

วิเคราะห์เป็นค่าความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 4 ตอน จำนวน 32 ข้อ คือ

1. แบบสอบถามปัญหาด้านการฟัง จำนวน 8 ข้อ
2. แบบสอบถามปัญหาด้านการพูด จำนวน 8 ข้อ
3. แบบสอบถามปัญหาด้านการอ่าน จำนวน 8 ข้อ
4. แบบสอบถามปัญหาด้านการเขียน จำนวน 8 ข้อ

วิเคราะห์เป็นค่าความถี่ ร้อยละ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เกณฑ์การแปลความหมายค่าของคะแนนและคะแนนเฉลี่ย

การให้คะแนนเพื่อพิจารณาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับปัญหามาก
3	หมายถึง	ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับปัญหาน้อย
1	หมายถึง	ระดับปัญหาน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เป็นเกณฑ์การวิเคราะห์คะแนน ได้นำระดับคะแนนมาจัดช่วงและ
เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2535 : 23)

1.00 – 1.49	=	มีปัญหาน้อยที่สุด
1.50 – 2.49	=	มีปัญหาน้อย
2.50 – 3.49	=	มีปัญหปานกลาง
3.50 – 4.49	=	มีปัญหามาก
4.50 – 5.00	=	มีปัญหามากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ การเก็บข้อมูลดำเนินการโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 46 คน ข้อมูลที่ได้ถูกนำมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าที่ได้มาแสดงบนตารางประกอบคำอธิบายผล ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

การดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 46 คน ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ 44 ฉบับ นำมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการวิเคราะห์ทำให้ได้ผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	27	61.40
หญิง	17	38.60
รวม	44	100

จากตารางที่ 1 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน เป็นเพศชาย 27 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 เป็นเพศหญิง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 38.60

ตารางที่ 2 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	5	11.40
31-40 ปี	20	45.50
41-50 ปี	13	29.50
51 ปีขึ้นไป	6	13.60
รวม	44	100

จากตารางที่ 2 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 อายุ 31-40 ปี มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 อายุ 41-50 ปี มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60

ตารางที่ 3 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรุ่นที่ศึกษา

รุ่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	15	34.10
2	28	63.60
อื่น ๆ	1	2.30
รวม	44	100

จากตาราง 3 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน รุ่นที่ 1 15 คน คิดเป็นร้อยละ 34.10 รุ่นที่ 2 จำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 63.60 และอื่น ๆ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30

ตารางที่ 4 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจบการศึกษา
ระดับปริญญาตรี

สาขา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รัฐประศาสนศาสตร์	13	29.50
อื่น ๆ	31	70.50
รวม	44	100

จากตารางที่ 4 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
สาขา รัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี
สาขาอื่น ๆ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50

ตารางที่ 5 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจบการศึกษา
ระดับปริญญาโท

สาขา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รัฐประศาสนศาสตร์	16	36.40
อื่น ๆ	28	63.60
รวม	44	100

จากตารางที่ 5 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน จบการศึกษาระดับปริญญาโท
สาขา รัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 36.40 และจบการศึกษาระดับปริญญาโท
สาขาอื่น ๆ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 63.60

ตารางที่ 6 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ
การทำงานในปัจจุบัน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำงาน	43	97.70
ไม่ได้ทำงาน	1	2.30
รวม	44	100

จากตารางที่ 6 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน ทำงาน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 97.7 และไม่ได้ทำงาน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 7 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทหน่วยงาน

ประเภทหน่วยงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ราชการ	40	90.90
หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ	-	-
กิจการส่วนตัว	3	6.80
หน่วยงานเอกชนที่ไม่ใช่กิจการส่วนตัว	-	-
อื่น ๆ	1	2.30
รวม	44	100

จากตารางที่ 7 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน หน่วยงานราชการ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 90.90 กิจการส่วนตัว 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 และอื่น ๆ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30

ตารางที่ 8 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0-1 ปี	3	6.80
2-5 ปี	11	25.00
6-10 ปี	10	22.70
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	20	45.50
รวม	44	100

จากตารางที่ 8 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน ประสบการณ์ในการทำงาน 0-1 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 ประสบการณ์ในการทำงาน 2-5 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 22.70 และประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50

ตารางที่ 9 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด

ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟัง	22	50.00
พูด	14	31.80
อ่าน	1	2.30
เขียน	7	15.90
รวม	44	100

จากตารางที่ 9 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน มีปัญหาการฟังภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีปัญหาการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 31.80 มีปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และมีปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90

ตารางที่ 10 จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟัง	1	2.30
พูด	8	18.20
อ่าน	28	63.60
เขียน	7	15.90

รวม	44	100
-----	----	-----

จากตารางที่ 10 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน มีปัญหาการฟังภาษาอังกฤษน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 มีปัญหาการพูดภาษาอังกฤษน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.20 มีปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษน้อยที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 63.60 และมีปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนแบ่งเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ปัญหา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับปัญหา
1. ปัญหาด้านการฟัง	3.61	0.87	มาก
2. ปัญหาการพูด	3.41	1.17	ปานกลาง
3. ปัญหาการอ่าน	3.24	1.12	ปานกลาง
4. ปัญหาการเขียน	3.50	1.03	มาก
รวม	3.45	0.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$)

เมื่อพิจารณารายด้าน แสดงให้เห็นว่าปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปัญหาการฟัง ($\bar{x} = 3.61$) รองลงมา ได้แก่ ปัญหาการเขียน ($\bar{x} = 3.50$) ปัญหาการพูด ($\bar{x} = 3.41$) และปัญหาการอ่าน ($\bar{x} = 3.24$) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนแบ่งเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อที่	ปัญหาด้านการฟัง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ปัญหา
--------	-----------------	----------------------------	--------------------------	----------------

			(S.D)	
1	ฟังไม่ทัน	4.14	0.90	มาก
2	ไม่เข้าใจคำศัพท์และสำนวน	3.96	0.96	มาก
3	ฟังสำเนียงไม่ออก	3.70	0.95	มาก
4	จับใจความสำคัญไม่ได้	3.48	0.93	ปานกลาง
5	จับใจความปลีกย่อยหรือรายละเอียดไม่ได้	3.52	0.82	มาก
6	ฟังบรรยายหรือสนทนาต่าง ๆ ไม่เข้าใจ	3.55	0.82	มาก
7	ฟังและชมข่าวสารในโทรทัศน์หรือวิทยุไม่เข้าใจ	3.30	0.79	ปานกลาง
8	ฟังเพลงหรือสิ่งบันเทิงต่าง ๆ ไม่เข้าใจ	3.25	0.78	ปานกลาง
รวม		3.61	0.87	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟังของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$)

เมื่อพิจารณารายด้าน แสดงให้เห็นว่าปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟังของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ฟังไม่ทัน ($\bar{x} = 4.14$) รองลงมา ได้แก่ ไม่เข้าใจคำศัพท์และสำนวน ($\bar{x} = 3.96$) ฟังสำเนียงไม่ออก ($\bar{x} = 3.70$) ฟังบรรยายหรือสนทนาต่าง ๆ ไม่เข้าใจ ($\bar{x} = 3.55$) จับใจความปลีกย่อยหรือรายละเอียดไม่ได้ ($\bar{x} = 3.52$) จับใจความสำคัญไม่ได้ ($\bar{x} = 3.48$) ฟังและชมข่าวสารในโทรทัศน์หรือวิทยุไม่เข้าใจ ($\bar{x} = 3.30$) และฟังเพลงหรือสิ่งบันเทิงต่าง ๆ ไม่เข้าใจ ($\bar{x} = 3.25$) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนแบ่งเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อที่	ปัญหาด้านการพูด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ปัญหา
1	รู้คำศัพท์ไม่มากพอ	3.98	0.85	มาก
2	ไม่กล้าพูด	3.18	1.35	ปานกลาง
3	กลัวผิดไวยากรณ์	3.20	1.13	ปานกลาง
4	เรียงคำไม่ถูกต้อง	3.34	1.16	ปานกลาง
5	ไม่มีโอกาสได้พูดกับชาวต่างประเทศ	3.77	1.16	มาก
6	ไม่รู้จะเริ่มอย่างไร	3.23	1.33	ปานกลาง
7	พูดแล้วผู้ฟังไม่เข้าใจ	3.20	1.25	ปานกลาง
8	ออกเสียงไม่ถูก	3.34	1.12	ปานกลาง
รวม		3.41	1.17	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูดของนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$)

เมื่อพิจารณารายด้าน แสดงให้เห็นว่าปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูดของนักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ รู้คำศัพท์ไม่มากพอ ($\bar{x} = 3.98$) รองลงมา ได้แก่ ไม่มี
โอกาสได้พูดกับชาวต่างประเทศ ($\bar{x} = 3.77$) เรียงคำไม่ถูกต้องและออกเสียงไม่ถูก ($\bar{x} = 3.34$) ไม่รู้
จะเริ่มอย่างไร ($\bar{x} = 3.23$) กลัวผิดไวยากรณ์และพูดแล้วผู้ฟังไม่เข้าใจ ($\bar{x} = 3.20$) และไม่กล้าพูด
($\bar{x} = 3.18$) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนแบ่งเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อที่	ปัญหาด้านการอ่าน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ปัญหา
1	ไม่สนใจอ่านเรื่องราวจากภาษาอังกฤษ	3.18	1.24	ปานกลาง
2	ไม่รู้ความหมายคำศัพท์	3.36	1.08	ปานกลาง
3	แปลประโยคไม่ถูกต้อง	3.27	1.04	ปานกลาง
4	อ่านจับใจความไม่เป็น	3.23	1.05	ปานกลาง
5	สรุปความที่อ่านไม่ได้	3.16	1.10	ปานกลาง
6	อ่านตำราหรือบทความทางวิชาการ	3.32	1.81	ปานกลาง
7	อ่านข่าวสารและบทความในหนังสือพิมพ์	3.27	1.17	ปานกลาง
8	อ่านเว็บเพจในอินเทอร์เน็ต	3.07	1.17	ปานกลาง
รวม		3.24	1.12	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านของนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$)

เมื่อพิจารณารายด้าน แสดงให้เห็นว่าปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านของนักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ไม่รู้ความหมายคำศัพท์ ($\bar{x} = 3.36$) รองลงมา ได้แก่
อ่านตำราหรือบทความทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.32$) แปลประโยคไม่ถูกต้องและอ่านข่าวสารและ
บทความในหนังสือพิมพ์ ($\bar{x} = 3.27$) อ่านจับใจความไม่เป็น ($\bar{x} = 3.23$) ไม่สนใจอ่านเรื่องราวจาก
ภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.18$) สรุปความที่อ่านไม่ได้ ($\bar{x} = 3.16$) และอ่านเว็บเพจในอินเทอร์เน็ต
($\bar{x} = 3.07$) ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนแบ่งเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อที่	ปัญหาด้านการเขียน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ปัญหา
1	ไม่มีโอกาสได้เขียน	3.66	1.12	มาก
2	เรียงประโยคไม่ถูกต้อง	3.66	0.94	มาก
3	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง	3.32	1.14	ปานกลาง
4	ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง	3.57	0.93	มาก
5	นึกคำศัพท์ไม่ออก	3.75	0.94	มาก
6	ใช้คำศัพท์ไม่ถูก	3.55	1.00	มาก
7	สะกดคำไม่ถูก	3.20	0.93	ปานกลาง
8	กลัวเขียนผิด	3.34	1.26	ปานกลาง
รวม		3.50	1.03	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนของนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$)

เมื่อพิจารณารายด้าน แสดงให้เห็นว่าปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟังของนักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นึกคำศัพท์ไม่ออก ($\bar{x} = 3.75$) ไม่มีโอกาสได้เขียนและ
เรียงประโยคไม่ถูกต้อง ($\bar{x} = 3.66$) ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ($\bar{x} = 3.57$) ใช้คำศัพท์ไม่ถูก ($\bar{x} = 3.55$)
กลัวเขียนผิด ($\bar{x} = 3.34$) ใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง ($\bar{x} = 3.32$) และสะกดคำไม่ถูก
($\bar{x} = 3.20$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 44 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 1 ชุด มี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 10 ข้อ คือ เพศ อายุ รุ่นที่ศึกษา จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขา จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขา สถานภาพการทำงานในปัจจุบัน ประเภทหน่วยงาน ประสบการณ์ในการทำงาน ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน และด้านการเขียน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สรุปได้ดังนี้

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 61.40 เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 38.60

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.40 อายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.50 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.50 และ อายุ 51 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.60

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับรุ่นที่ศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามรุ่นที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 34.10 รุ่นที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 63.60 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.30

1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับจบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขา รัฐประศาสนศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 29.50 และ จบจากสาขาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 70.50

1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับจบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขา รัฐประศาสนศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 36.40 และ จบจากสาขาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 63.60

1.6 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพการทำงานในปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 97.70 และไม่ได้ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 2.30

1.7 ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทหน่วยงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำงานหน่วยราชการ คิดเป็นร้อยละ 90.90 กิจการส่วนตัว 6.80 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.30

1.8 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี ประสบการณ์การทำงาน 0-1 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.80 ประสบการณ์การทำงาน 2-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.00 ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.70 และประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.50

1.9 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาการฟังภาษาอังกฤษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีปัญหาการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.80 มีปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.30 และมีปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.90

1.10 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาการฟังภาษาอังกฤษน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.30 มีปัญหาการพูดภาษาอังกฤษน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.20 มีปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.60 และมีปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.90

2. ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สรุปผลการวิจัยมีดังนี้

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปัญหาด้านการฟัง ($\bar{x} = 3.61$) รองลงมา ได้แก่ปัญหาด้านการเขียน ($\bar{x} = 3.50$) ปัญหาด้านการพูด ($\bar{x} = 3.41$) และปัญหาด้านการอ่าน ($\bar{x} = 3.24$)

ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมจำแนกตามทักษะต่าง ๆ พบว่า

ด้านการฟัง นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ฟังไม่ทัน ไม่เข้าใจคำศัพท์และสำนวน ฟังสำเนียงไม่ออก ฟังบรรยายหรือสัมมนาต่าง ๆ ไม่เข้าใจ จับใจความปลื้งย้อยหรือรายละเอียดไม่ได้ จับใจความสำคัญไม่ได้ ฟังและชมข่าวสารในโทรทัศน์หรือวิทยุไม่เข้าใจ และฟังเพลงหรือสิ่งบันเทิงต่าง ๆ ไม่เข้าใจ

ด้านการพูด นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ รู้คำศัพท์ไม่มากพอ ไม่มีโอกาสได้พูดกับชาวต่างประเทศ เรียงคำไม่ถูกต้องและออกเสียงไม่ถูก ไม่รู้จะเริ่มอย่างไร กลัวผิดไวยากรณ์ และพูดแล้วผู้ฟังไม่เข้าใจ และไม่กล้าพูด

ด้านการอ่าน นักศึกษามีปัญหาอยู่ระดับปานกลาง ได้แก่ไม่รู้ความหมายคำศัพท์ อ่านตำราหรือบทความทางวิชาการ แปลประโยคไม่ถูกต้องและอ่านข่าวสารและบทความในหนังสือพิมพ์ อ่านจับใจความไม่เป็น ไม่สนใจอ่านเรื่องราวจากภาษาอังกฤษ สรุปความที่อ่านไม่ได้ และอ่านเว็บเพจในอินเทอร์เน็ต

ด้านการเขียน นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ นึกคำศัพท์ไม่ออก ไม่มีโอกาสได้เขียน และเรียงประโยคไม่ถูกต้อง ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องแล้วเขียนผิด ใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง และสะกดคำไม่ถูก

อภิปรายผล

จากผลการสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐศาสตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้ว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการฟังมากที่สุด เนื่องจากสภาพแวดล้อมไม่มีชาวต่างชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร เมฆขยายและลลิตา ภูทอง (2546 : บทคัดย่อ) พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง คือ ไม่เข้าใจคำศัพท์และสำนวน ฟังสำเนียงไม่ออก ฟังไม่ทัน และไม่มีโอกาสพูดกับชาวต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ ต้นมูล (2548 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของ Mini English Program (MEP) พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาต่อการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟังอยู่ในระดับมาก จะพบว่าการเรียนส่วนมากตำราที่ใช้เรียนจะเป็นภาษาไทยทำให้นักศึกษาไม่คุ้นเคยกับการฟังภาษาอังกฤษ

ส่วนปัญหาการเขียนของนักศึกษายังอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักศึกษาไม่มีโอกาสได้เขียนภาษาอังกฤษ รู้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษไม่มาก รวมทั้งการใช้ไวยากรณ์ที่แตกต่างกันระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษทำให้มีปัญหาสำหรับนักศึกษา ปัญหาการพูดของนักศึกษาพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากนักศึกษามีประสบการณ์ในการทำงานและผ่านการเรียนมาหลายปี เพียงแต่มีปัญหาเรื่องการออกเสียงไม่ถูกต้องทำให้การสื่อสารผิดพลาด และการเรียงคำไม่ถูกต้อง พร้อมกันนี้โอกาสพบชาวต่างชาติมีน้อย และเมื่อสนทนากับชาวต่างชาติ คำศัพท์ที่รู้มีไม่มากพอที่จะนำมาสื่อสาร

ปัญหาที่พบน้อยใน 4 ด้านของนักศึกษา คือ ปัญหาด้านการอ่าน เนื่องจากนักศึกษามีประสบการณ์ในการอ่านมาพอสมควร โดยเฉพาะในชีวิตประจำวัน เช่นการอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านเว็บเพจ การอ่านตำราหรือบทความทางวิชาการ แต่ปัญหาที่พบคือ การไม่รู้ความหมายของศัพท์ การแปลไม่ถูกต้อง เมื่อวานแล้วไม่สามารถจับใจความได้ทั้งหมด

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจากการตอบแบบสอบถาม ทำให้ทราบว่าปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษที่มีมากที่สุดคือการฟัง รองลงมาคือการเขียน การพูดและการอ่าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรเพิ่มทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในด้านการฟังให้มากขึ้น โดยให้นักศึกษามีโอกาสพูดคุยและฟังสำเนียงจากเจ้าของภาษา
2. ควรให้นักศึกษาเขียนบทความ หรือเขียนบทความทางวิชาเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการฝึกทักษะทางด้านการเขียน
3. ควรเพิ่มทักษะการพูดให้กับนักศึกษามากขึ้น ด้วยการรายงานหรือสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ
4. ควรให้มีการอ่านตำราเฉพาะภาษาอังกฤษ การอ้างอิงควรใช้ตำราที่เขียนด้วยภาษาอังกฤษเป็นหลัก จะทำให้แก้ปัญหการอ่านภาษาอังกฤษได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการดำเนินการวิจัย เรื่องทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลจากหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษทั้งนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และผู้ใช้งานบัณฑิต

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.สราวุธ ณ พัทลุง

ประธานสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2. ดร.ประดิษฐ์ นารีนรงค์

ประธานโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

3. ดร.นิคม โยภักญา

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ภาคผนวก ข

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรื่อง ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

1.ปัญหาด้านการฟัง	ผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ			IOC	สรุปผล
ข้อคำถามที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.ปัญหาด้านการพูด	ผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ			IOC	สรุปผล
ข้อคำถามที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

8	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
---	----	----	----	---	--------

1.ปัญหาด้านการอ่าน	ผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ			IOC	สรุปผล
ข้อคำถามที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.ปัญหาด้านการเขียน	ผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ			IOC	สรุปผล
ข้อคำถามที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

แบบสอบถามเรื่อง

ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ (A Study of Problems in Using English of Graduate Students of Doctoral Degree in Public Administration Program at Phetchabun Rajabhat University)

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัย จึงขอความกรุณาตอบคำถามทุกข้อเพื่อความสำเร็จของแบบสอบถาม แบบสอบถามมี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ตามความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() น้อยกว่า 30 ปี

() 31-40 ปี

() 41-50 ปี

() 51 ปีขึ้นไป

3. รุ่นที่ศึกษา

() รุ่นที่ 1

() รุ่นที่ 2

() อื่นๆ ระบุ

4. จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขา

() รัฐประศาสนศาสตร์

() อื่นๆ ระบุ

5. จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขา

() รัฐประศาสนศาสตร์

() อื่นๆ ระบุ

6. สถานภาพการทำงานในปัจจุบัน

() ทำงาน

() ไม่ได้ทำงาน (ข้ามไปตอบข้อ 9)

7. ประเภทหน่วยงาน

() ราชการ

() หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

() กิจการส่วนตัว

() หน่วยงานเอกชนที่ไม่ใช่กิจการส่วนตัว

() อื่น ๆ ระบุ

8. ประสบการณ์ในการทำงาน

() 0-1 ปี

() 2-5 ปี

() 6-10 ปี

() มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

9. ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด

() ฟัง

() พูด

() อ่าน

() เขียน

10. ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

() ฟัง

() พูด

() อ่าน

() เขียน

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่อง ตามความต้องการของท่าน

5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหา
3	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

1. ปัญหาด้านการฟัง

ข้อที่	ปัญหาด้านการฟัง	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
1	ฟังไม่ทัน					
2	ไม่เข้าใจคำศัพท์และสำนวน					
3	ฟังสำเนียงไม่ออก					
4	จับใจความสำคัญไม่ได้					
5	จับใจความปลีกย่อยหรือรายละเอียดไม่ได้					
6	ฟังบรรยายหรือสนทนาต่าง ๆ ไม่เข้าใจ					
7	ฟังและชมข่าวสารในโทรทัศน์หรือวิทยุไม่เข้าใจ					

8	ฟังเพลงหรือสิ่งบันเทิงต่าง ๆ ไม่เข้าใจ					
---	--	--	--	--	--	--

2. ปัญหาด้านการพูด

ข้อที่	ปัญหาด้านการพูด	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
1	รู้คำศัพท์ไม่มากพอ					
2	ไม่กล้าพูด					
3	กลัวผิดไวยากรณ์					
4	เรียงคำไม่ถูกต้อง					
5	ไม่มีโอกาสได้พูดกับชาวต่างประเทศ					
6	ไม่รู้จะเริ่มอย่างไร					
7	พูดแล้วผู้ฟังไม่เข้าใจ					
8	ออกเสียงไม่ถูก					

3. ปัญหาการอ่าน

ข้อที่	ปัญหาการอ่าน	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
1	ไม่สนใจอ่านเรื่องราวจากภาษาอังกฤษ					
2	ไม่รู้ความหมายคำศัพท์					
3	แปลประโยคไม่ถูกต้อง					
4	อ่านจับใจความไม่เป็น					
5	สรุปความที่อ่านไม่ได้					
6	อ่านตำราหรือบทความทางวิชาการ					
7	อ่านข่าวสารและบทความในหนังสือพิมพ์					
8	อ่านเว็บเพจในอินเทอร์เน็ต					

4. ปัญหาการเขียน

ข้อที่	ปัญหาการเขียน	ระดับปัญหา
--------	---------------	------------

		5	4	3	2	1
1	ไม่มีโอกาสได้เขียน					
2	เรียงประโยคไม่ถูกต้อง					
3	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง					
4	ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง					
5	นึกคำศัพท์ไม่ออก					
6	ใช้คำศัพท์ไม่ถูก					
7	สะกดคำไม่ถูก					
8	กลัวเขียนผิด					

ขอบคุณที่ตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง

**รายนามนักศึกษาเข้าเรียนระดับปริญญาเอก
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต (รป.ด) รุ่น 1
จำนวน 25 คน**

รหัสนักศึกษา	ชื่อ – สกุล	หมายเหตุ
531509167101	นายกิตติวัฒน์ จำเริญสัตย์	
531509167103	นางสาวจิราพร สามิบัติ	
531509167104	จ.ส.อ จุฬา เจริญวงศ์	
531509167105	นายจำเนียร โฉมงาม	
531509167107	นายณรงค์ศักดิ์ หอมมาลัย	
531509167109	นายเด่นณรงค์ ธรรมมา	
531509167110	นางสาวดวงใจ ปินตามูล	
531509167111	ว่าที่ร.ต.ทวีพงษ์ รินนาศักดิ์	
531509167112	นายธนากร สุระขันธุ์	
531509167113	นายธีระพงษ์ พรพฤตพันธ์	
531509167114	นางนัตยา กิรติวงศา	
531509167115	นางนันทกรณ์ ชะโลปถัมภ์	
531509167116	นายประสงค์ ชะโลปถัมภ์	
531509167117	ด.ต. พิมาย ผดุงโกเมตร	
531509167118	พระพีระพงศ์ โชตินอก	
531509167119	นายมานัส เสนานุช	
531509167121	ว่าที่พ.ต.วิชา ขวัญอ่อน	
531509167122	นางวิภากร โฆษิตานนท์	
531509167123	พ.ต.ท.ศักดา แยกผิวผ่อง	
531509167124	ว่าที่พ.ต.สุชิน ขาญสูงเนิน	
531509167125	อ.สุรัตน์ชัย พรหมแท้	
531509167126	นางสุรกาญจน์ บุญกาวิณ	

531509167127	นายสมคิด คำแหง	
531509167131	นายอำนาจ ภิญโญศรี	
531509167132	ร.ต.ต.ทองคำ สุริโย	

รายนามนักศึกษาเข้าเรียนระดับปริญญาเอก
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต (รป.ด) รุ่น 2
จำนวน 21 คน

รหัสนักศึกษา	ชื่อ – สกุล	หมายเหตุ
541509167102	นางจินดา วรปัสสุ	
541509167103	นางสาวจินตนา ปัทมานนท์	
541509167104	นายจิรฐิติภัก ค้างเพ็ชร	
541509167105	นางสาวจุฑารัตน์ พรพฤตพันธ์	
541509167106	นางชนกานต์ แก้วกำพล	
541509167107	นายชานนท์ ชุมแวงวาปี	
541509167108	นายชุมพล สุวิเชียร	
541509167109	นางสาวณัฏยาณี บุญทองคำ	
541509167110	นายโตมธราดล อนันตสาน	
541509167111	นางสาวถาวร ถุงเงิน	
541509167112	นายธีรภัทร กิจจารักษ์	
541509167114	นายปิยะพงษ์ นະราชา	
541509167115	นายพชรดนัย ทับทิม	
541509167116	นายศรีทวน ย่นแก้ว	

541509167117	นายสดุดี คำมี	
541509167118	นางสาวสมประสงค์ ชัยโฉม	
541509167119	นางสาวสมปอง ม่วงกร	
541509167120	นางสาววิภา ชูสอนสาย	
541509167122	นายสุภชัย ตริทศ	
541509167123	นางสาวสุภัทธีร์ ขุนสิงห์สกุล	
541509167124	นายอนิรุต บุญพิมพ์	
541509167125	นายอรุณ สนใจ	
541509167126	นายพศิน วัชรระชยะกูร	

บรรณานุกรม

- กฤษณา สิกขมาน. 2544. **บทบาทการสอนภาษาอังกฤษในสหัสวรรษใหม่**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. :68-83; มกราคม- เมษายน, 2544
- กองวิจัยทางการศึกษา. 2542. **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กุศยา แสงเดช. 2548. **ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.เจ. พรินต์.
- _____. 2548. **ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- ธูปทอง กว้างสวัสดิ์. ม.ป.ป. **คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ**. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม.
- ทิพย์วัลย์ มาแสง. 2532. **การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย**. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร
- นภาพร เมฆขยายและลลิตา ภู่อทอง. 2546. **การศึกษาความต้องการและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้**. รายงานการวิจัย. คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป. 2548. **แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548**, เล่ม 122 ตอนพิเศษ 39ง.
- บั้งอร สว่างวโรรส และเยาวภา พุกกะคุปต์. 2524. **การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัย และปรนัย**. วารสารภาษาปริทัศน์ 2.
- บัญชา อึ้งสกุล. 2545. **การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการ ทักษะและการปฏิบัติการ**. วิชาการ. :52-70 ; กรกฎาคม.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. **การวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 3**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประกอบ ต้นมูลและคณะ. 2548. **ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน Mini English Program (MEP) รายวิชาวิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสงขลา**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พรวรรค์ สีป้อ. 2550. **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- สมุทร เข็มเขวนิช. 2545. **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบด้วยการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน**. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2539. **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- _____ 2540. **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 สุพรรณสิริ วัฒนากานนท์. 2545. **การอ่านภาษาอังกฤษอย่างไรถึง (ไม่) เข้าใจ**. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวรรณี พันธุ์พริกส์ และ ผลิติกา มหาพูนทอง. 2550. **วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนคร
 เนื่อ ปีที่ 17 ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม 2550**.
- ศิริลักษณ์ เค้าสิน. 2547. **ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา
 โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ในสถาบันราชภัฏ เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 (ตอนบน)**. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. 2540. **แนวทางการสร้างข้อสอบ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (มปป.) **การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยนักศึกษา
 ระดับปริญญาตรีและปริญญาโท**.

- Bruton, Anthony and Angeles Broca. 1993. **Active Reading**. Hong Kong : Thomas
 Nelson and Sons.
- Burke, E. and Wyatt-Smith, C. 1996. **Academic and Non-academic
 Difficulties:>Perception of Graduate Non-English Speaking Background
 Students**. TESL-EF. Vol.2.No.1. [<http://www-writing.berkeley.edu/TESL-EJ/ej05/a1.html>] May 24, 2001.
- Cooper, J.D. and Other. 1988. **To What and How of Reading Instruction**. 2nd ed.
 Ohio: Merrill.
- Crawlay, Sharon J. 1995. **Strategies for Guiding Content Reading**. 2nd ed. New York:
 A Simon & Schuster.
- David, K. 19963. **The English Learning Difficulties of Thai Students**. Med thesis,
 Northern Territory University, Darwin.
 [<http://www.nut.edu.au/education/csle/theses/Griffith.html>] June 2, 2001.
- Day, P.R, and J, Bamford. 1998. **Extensive Reading in the Second Language
 Classroom**. New York : Cambridge University Press.
- Hammer, Jeremy. 1983. **Research on language learning and teaching: 1992**.
 Language Teaching, 26, 131-143.
- Lado, Robert. **Language Learning Teaching and Learning English**. New York :
 McGraw-Hill.
- Savignon, S.J. 1983. **Communicative Competence: Theory and Classroom Practice
 Texts and Contexts in Second Language Learning**. Massachusetts: Addison-

Valett, R.M. 1977. **Modern Language Testing**. New York: Harcourt Barce Jovanouich. Wesley Publishing Company.

Widdowson, H.G. 1978. **Teaching English as Communication**. London: Oxford University Press.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล สำราญ ท้าวเงิน
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
วัน เดือน ปีเกิด 17 เมษายน 2513

วุฒิการศึกษา

- ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ป.วค)
- พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ)
มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- รัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ปริญญาโท ทางด้านภาษาศาสตร์ (M.A. in Linguistics)
University of Mysore, INDIA
- ปริญญาเอก ทางด้านภาษาศาสตร์ (Ph.D. in Linguistics)
University of Mysore, INDIA

ผลงานตำรา

- สำราญ ท้าวเงิน 2548. **เรียนง่าย ๆ ไวยากรณ์อังกฤษ (Easy Learning English Grammar)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ B.E.C. ISBN 974-93362-4-0
- สำราญ ท้าวเงิน 2549. **เจาะโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ (English Sentence Structure Drills)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ B.E.C. ISBN 974-94241-4-8
- สำราญ ท้าวเงิน 2550. **เข้าใจไวยากรณ์อังกฤษ (Understanding English Grammar)**. กรุงเทพมหานคร: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์. ISBN 978-974-13-6063-5
- สำราญ ท้าวเงิน 2551. **ยุทธวิธีสนทนาภาษาอังกฤษ (The Strategies of Conversation in English)**. กรุงเทพมหานคร: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์ กรุงเทพฯ ISBN 978-616-7019-05-5

ผลงานวิจัย

1. การพัฒนาทักษะการออกเสียงเสียดแทรกในภาษาอังกฤษ โดยการปฏิบัติจริงตามคู่มือการออกเสียงเสียดแทรกในภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นที่ปี 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ (2549).
2. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ eDLTV ภายใต้โครงการ

เทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ (2554).